

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.414 van 29 juni 1999
in de zaak A. 77.792/XII-1120.**

In zake : Edelhart CARDON,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. VAN VLAENDEREN,
kantoor houdende te GENT,
Krijgslaan 47

tegen :

de stad GENT,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Edelhart CARDON op 9 maart 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 15 december 1997 van de gemeenteraad van de stad Gent houdende de bevordering van Auguste TOEMAES tot adjunct-commissaris-inspecteur van politie van de stad Gent en van de weigering van de gemeenteraad om verzoeker tot die functie te benoemen;

Gelet op de kennisgeving van de memorie van antwoord aan de verzoekende partij op 30 juli 1998;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur F. DE BUEL, op grond van artikel 14bis, § 1, van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 5 mei 1999 houdende bevel tot neerlegging van dat verslag en

oproeping van de partijen om te verschijnen op 25 mei 1999, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 8 juni 1999;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN VLAENDEREN, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op artikel 21, tweede lid, en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij de kennisgeving van een kopie van de memorie van antwoord aan verzoeker de hoofdgriffier melding heeft gemaakt van voornoemd artikel 21, tweede lid;

Overwegende dat verzoeker binnen de termijn van zestig dagen, bepaald in artikel 7 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948, geen memorie van wederantwoord aan de griffie heeft toegestuurd; dat krachtens voormeld artikel 21, tweede lid, vastgesteld dient te worden dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde vernietiging te verkrijgen,

Overwegende dat verzoeker van oordeel is dat in zijn geval die vaststelling niet moet gemaakt worden; dat hij niet ontkent nagelaten te hebben binnen de

voorgeschreven termijn een memorie van wederantwoord in te dienen maar dat hij zich op het standpunt stelt dat hij in die periode onder een danige familiale belasting stond, met name een echtscheidingsprocedure en het overlijden van zijn echtgenote, dat hij de memorie van antwoord niet aan zijn raadsman heeft medegedeeld en dat het laten verstrijken van de wettelijke termijn aan overmacht te wijten is;

Overwegende dat het betrokken zijn in een echtscheidingsprocedure, en de psychologische spanningen die daar onmiskenbaar mee verbonden zijn, op zich geen reden kan zijn om gedurende twee maanden inert te blijven in een aangelegenheid waarin de betrokkene zelf duidelijk was verwittigd van de gevolgen van zijn niet-handelen; dat er dan ook geen bewijs van overmacht, die verzoeker in de volstrekte onmogelijkheid plaatste om zijn verplichtingen na te komen, in wordt gezien; dat, in hetzelfde kader, de verwijzing naar het overlijden van verzoekers echtgenote zelfs niet relevant is omdat de voorgelegde stukken aantonen dat dat overlijden zich situeert op 4 oktober 1998, dit is na het verstrijken van de termijn voor het indienen van de memorie van wederantwoord;

Overwegende dat verzoekers raadsman er voorts op wijst dat hij van de verwerende partij geen kopie van de memorie van antwoord heeft toegezonden gekregen, dat de reglementering de verwerende partij daartoe ook niet verplicht maar dat precies die leemte in de reglementering, rekening houdend met het feit dat artikel 3bis van het procedurereglement er een verzoeker wel toe verplicht een kopie van het verzoekschrift naar de verwerende partij te zenden waardoor die partij over "meer tijd beschikt om haar memorie van antwoord te formuleren", ten aanzien van de termijn waarover de verzoeker beschikt om een memorie van wederantwoord in te dienen een ongelijke behandeling inhoudt die reden

moet zijn om aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag te stellen over de schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel door de artikelen 6 en 7 van het procedurereglement, gelezen in samenhang met artikel 3bis ervan;

Overwegende dat de raadsman van de verwerende partij er terecht op wijst dat de discriminatie waarvan verzoeker gewag maakt niet gelegen is in de wet maar in de toepassing van het regentsbesluit van 23 augustus 1948 houdende de algemene procedureregeling voor de Raad van State en dat er bijgevolg geen reden is om de zaak naar het Arbitragehof te verwijzen;

Overwegende dat verzoeker de schending van het gelijkheidsbeginsel situeert op het vlak van de termijnen van beraad waarover partijen in eenzelfde geding beschikken om een memorie van antwoord respectievelijk een memorie van wederantwoord in te zenden;

Overwegende dat, naar blijkt uit het verslag aan de Koning voorafgaand aan het koninklijk besluit van 7 januari 1991 tot wijziging van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, het vormvoorschrift van artikel 3bis -dat geen substantieel karakter heeft, en ook geen sanctie bevat- ertoe strekt "dat de tegenpartij onmiddellijk (...) op de hoogte wordt gebracht dat er tegen één van haar handelingen een beroep bij de Raad van State is ingesteld" (B.S. 16 januari 1991, p. 971); dat, blijkens de tekst zelf van die bepaling, die mededeling de termijn van verweer niet in werking stelt;

Overwegende dat de door artikel 3bis op een verzoeker gelegde verplichting verbonden is met de specifieke positie waarin een administratieve overheid, van wie een uitvoerbare beslissing bestreden wordt, zich

bevindt in die zin dat de overheid, omdat zij belast is met de continue behartiging van het algemeen belang, zonder verwijl moet weten welke beslissingen in hun uitvoerbaarheid bedreigd worden; dat vanuit dat oogpunt de situatie van een verzoeker, die enkel zijn persoonlijke belangen behartigt, niet vergelijkbaar is met die van het bestuur; dat, wat specifiek de termijnen van beraad betreft, vastgesteld wordt dat het procedurereglement de beide partijen identiek behandelt;

Overwegende dat de uiteenzetting van verzoeker de Raad van State niet tot het besluit brengt dat het vermoeden ingesteld door artikel 21, tweede lid, van de Raad van State-wet in dit geval buiten werking gelaten moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juni 1900
negenennegentig, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
Mevr. S. DOMS,	staatsraad,
	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

A. VANDENDRIESSCHE.